

Ročník 1972

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 15

Vydána dne 27. července 1972

Cena

OBSAH:

47. Vyhláška federálního ministerstva hutnictví a strojírenství o poskytování náborových příspěvků a ostatních náležitostí pracovníkům n. p. Slovenské magnezitové závody, Košice a Báňské stavby, Prievídza
48. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o hospodářské a průmyslové spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a rakouskou spolkovou vládou
49. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Kulturní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Státu Kuvajt
50. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o spolupráci při výkonu kontroly osob, zboží a dopravních prostředků přestupujících československo-polské státní hranice v železničním a silničním styku, a Ujednání mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o spolupráci při výkonu kontroly v železničním a silničním styku přes státní hranice
51. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Protokolu mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o stavu hraničních přechodů na společných státních hranicích
52. Vyhláška ministra zahraničních věcí o přijetí jednotných podmínek pro homologaci motorových vozidel (Předpisy č. 1, 2, 3, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20)
53. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o letecké dopravě mezi Československou socialistickou republikou a Lucemburským velkovévodstvím

47

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva hutnictví a strojírenství

ze dne 30. června 1972

**o poskytování náborových příspěvků a ostatních náležitostí pracovníkům národních podniků
Slovenské magnezitové závody, Košice a Báňské stavby, Prievídza**

Federální ministerstvo hutnictví a strojírenství stanoví podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v souladu s usnesením předsednictva vlády ČSSR ze dne 25. května 1972 č. 182, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s Československým federálním výborem odborových svazů pracovníků hornictví a energetiky:

§ 1

Rozsah platnosti

Vyhláškou se upravuje poskytování náborových příspěvků a ostatních náležitostí pracovníkům získaným nábořem prováděným národními výbory pro národní podniky Slovenské magnezitové závody, Košice a Báňské stavby, Prievídza (dále jen pracovníci“).

§ 2

Všeobecné podmínky pro poskytování náborových příspěvků a ostatních náležitostí

(1) Náborové příspěvky a ostatní náležitosti se pracovníkům poskytují podle podmínek stanovených vyhláškou ze dne 9. března 1959 č. 57/1959 Ú. l., o náležitostech, které se poskytují pracovníkům získaným nábořem prováděným odbory pracovních sil, zdravotnictvím a sociálního zabezpečení okresních národních výborů, pokud není dále stanoveno jinak.

(2) Náborové příspěvky a ostatní náležitosti se poskytují dělníkům pracujícím v podzemí a na povrchu (viz odstavec 4).

(3) Náborový příspěvek a ostatní náležitosti se neposkytují dělníkům přecházejícím z podniku do podniku v rámci výrobně-hospodářské jednotky.

(4) Pro účely vyhlášky se podniky a závody zařazují do těchto skupin:

I. skupina: Slovenské magnezitové závody, Košice

- závod Lubeník
- závod Jelšava
- závod Košice

Náležitosti se poskytují dělníkům pracujícím v hlubině při těžbě magnezitu.

II. skupina:**1. Slovenské magnezitové závody, Košice**

Náležitosti se poskytují dělníkům při těžbě v ostatních závodech mimo závody vyjmenované v I. skupině a dělníkům pracujícím na povrchu v závodech Lubeník, Jelšava a Košice.

2. Báňské stavby, Prievídza

Náležitosti se poskytují dělníkům pracujícím na báňských dílech.

§ 3

Poskytování náborových příspěvků

(1) Pracovníci, kteří mají nárok na poskytování náborového příspěvku a nastupují do zaměstnání v podnicích uvedených v § 1 obdrží náborový příspěvek (v Kčs):

a) při uzavření pracovní smlouvy na dobu neurčitou, avšak nejméně na dobu 3 let ve výši:

skup. podniků	celkem	při nástupu	po odpracování 1. roku 2. roku
I.	5000	1500	1000 2500
II.	3500	1000	800 1700

b) při uzavření pracovní smlouvy na dobu nejméně jednoho roku až do 3 let ve výši:

skup. podniků	při nástupu (jednorázově)
I.	1500
II.	1000

(2) Náborový příspěvek se poskytuje pracovníkům získaným celostátním i krajským nábořem.

§ 4

Poskytování ostatních náležitostí

(1) Pracovníci se odměňují po dobu zaškolení podle výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 1. června 1971 čj. II/3-190/71-7208/Šm (reg. v částce 13/1971 Sb.) o odměňování pracovníků po dobu zaškolování.

(2) Rodinná podpora se poskytuje při splnění podmínek uvedených v § 6 vyhlášky č. 57/1959 Ú. l. ve výši 8 Kčs za každý kalendářní den trvání pracovního poměru.

(3) Pokud pracovník v souvislosti s nástupem do zaměstnání bude nucen bydlet odloučeně mimo svou rodinnou domácnost, bude mu umožněna návštěva rodiny a uhrazeno zlevněné jízdné do místa bydliště rodiny a zpět, a to ženatému jednou za šest týdnů a svobodnému jednou za čtyři měsíce.

(4) Pracovníci získaní nábořem prováděným národními výbory mají nárok na úhradu jízdného k nástupu zaměstnání a k návratu do místa stálého bydliště po splnění pracovní smlouvy, jakož i nárok na diety, a to trvá-li cesta podle jízdního řádu déle než 2 hodiny, ve výši 20 Kčs a trvá-li déle než 10 hodin, ve výši 40 Kčs. V dietách je zahrnuto stravné a ušlý výdělek za dny cesty.

Podrobnosti o úhradě jízdného a diet jsou uvedeny v § 2 a 3 vyhl. č. 57/1959 Ú. l.

§ 5

Všeobecná ustanovení

(1) Dojde-li k zrušení pracovního poměru bez viny pracovníka před termíny uvedenými v § 9 odst. 1 vyhlášky č. 57/1959 Ú. l., o náležitostech, které se poskytují pracovníkům získaným nábořem prováděným odbory pracovních sil, zdravotnictvím a sociálního zabezpečení okresních národních výborů, je pracovník povinen vrátit náborový příspěvek, který obdržel, a to v částce odpovídající době, za kterou nebyla pracovní smlouva splněna a rovněž poskytnutou úhradu nákladů přestěhování.

(2) Zavedl-li pracovník příčinu k okamžitému propuštění, je povinen vrátit podniku veškeré poskytnuté příspěvky s výjimkou rodinné podpory, bez újmy odpovědnosti vyplývající z obecných předpisů.

§ 8

Účinnost

Vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Šimon v. r.

48

VYHLÁŠKA

Ministerstvo zahraničních věcí

ze dne 13. dubna 1972

**O Dohodě o hospodářské a průmyslové spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky
a rakouskou spolkovou vládou**

Dne 12. září 1971 byla v Brně podepsána Dohoda o hospodářské a průmyslové spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a rakouskou spolkovou vládou.

Podle svého článku 8 Dohoda vstoupila v platnost po výměně diplomatických nót, tj. dnem 14. prosince 1971.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHODA

**O hospodářské a průmyslové spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky
a rakouskou spolkovou vládou**

Vláda Československé socialistické republiky
a rakouská spolková vláda,

vedeny přáním rozvíjet hospodářskou a průmyslovou spolupráci mezi oběma zeměmi, ve snaze vytvořit pro ni příznivé předpoklady, dohodly se takto:

Článek 1

(1) Smluvní strany budou podporovat hospodářskou a průmyslovou spolupráci mezi oběma zeměmi ve všech oblastech přicházejících v úvahu.

(2) Budou proto v rámci svých možností a podle platných právních předpisů obou zemí podpo-

rovat obzvláště průmyslovou spoluprací podniků a organizací za účelem

- a) lepšího využití existujících a vytvoření nových kapacit v oblastech výroby, projekce a stavebnictví;
- b) doplnění výrobních programů;
- c) zlepšení a zdokonalení nynější a zavedení nové výroby též výměnou dokumentací, licencí a odborníků, jakož i technickou pomocí;
- d) případné společné výroby zboží cestou zvyšování úrovně nebo jinými formami spolupráce — zejména uvedenými pod a) až c) s cílem odbytu v obou státech, jakož i na třetích trzích;
- e) plánování, realizace a případně také provozu hospodářských projektů v obou státech, jakož i na třetích trzích.

(3) Kooperace má rovněž zahrnout problémy boje proti lesním škůdcům, opatření proti lesním škodám z průmyslových exhalací a opatření k předcházení a zabránění škod způsobených bystřinami a lavinami.

Článek 2

Podmínky, za nichž se má v jednotlivých případech uskutečňovat hospodářská a průmyslová spolupráce, budou smluvně stanoveny příslušnými zúčastněnými podniky a organizacemi podle platných právních předpisů obou zemí.

Článek 3

V rámci svých možností se budou smluvní strany vzájemně informovat o uzavření takových smluv o kooperaci.

Článek 4

(1) Výměna zboží stanovená v rámci smluv o kooperaci mezi zainteresovanými institucemi, organizacemi a podniky pokud podléhá v Rakousku povolení v oblasti právní úpravy zahraničního obchodu, jakož i takové smlouvy, k jejichž uzavření je v Československu zapotřebí úředního povolení, podléhají schválení příslušných úřadů daného státu.

(2) Na základě tohoto povolení nebo v případech, kdy takové povolení v době uzavření smlou-

vy o kooperaci není zapotřebí, budou bez množstevního omezení udělována případně potřebná povolení v oblasti právní úpravy zahraničního obchodu v rámci vnitrostátních předpisů v rozhodné době platných i vůči všem třetím zemím, jako např. v rámci veterinárních a zdravotních zákonů předpisů, jakož i zákonných předpisů upravujících státní monopol a soutěž na trhu apod.

Článek 5

Platby na základě takových smluv o kooperaci budou prováděny podle právních předpisů obou států platných v rozhodné době a v souladu s ustanoveními platné platební dohody mezi oběma státy. Pozbude-li platební dohoda platnosti v době trvání této Dohody, budou příslušné platby od tohoto okamžiku prováděny podle potom sjednané platební úpravy.

Článek 6

Po ukončení platnosti této Dohody budou její ustanovení také aplikována na dříve uzavřené a ještě neprovedené smlouvy o kooperaci.

Článek 7

(1) Vláda Československé socialistické republiky a rakouská spolková vláda zřídí k provádění této Dohody Smíšenou československo-rakouskou komisi, která bude zasedat nejméně jedenkrát v roce, střídavě v Praze a ve Vídni. Bude navrhovat svým vládám potřebná opatření k provádění této Dohody a dbát jejich uplatnění.

(2) K řešení konkrétních otázek spolupráce může vytvářet pracovní skupiny a přibírat zástupce zainteresovaných hospodářských kruhů, jakož i experty.

Článek 8

Tato Dohoda vstoupí v platnost po výměně diplomatických nót. Může být vypovězena v šesti měsíční lhůtě každou ze smluvních stran písemně diplomatickou cestou.

Na důkaz toho podepsaní, řádně k tomu zmocnění od svých vlád, tuto Dohodu podepsali a zapečetili.

Dáno v Brně dne 12. září 1971 ve dvou originálech, každý v české a německé řeči, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za

vládu Československé socialistické republiky:

Ing. Andrej Barták v. r.

Za

rakouskou spolkovou vládu:

Dr. Josef Staribacher v. r.

49

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 25. května 1972

o Kulturní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Státu Kuvajt

Dne 30. června 1971 byla v Kuvajtu podepsána Kulturní dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Státu Kuvajt.

Podle svého článku 8 vstoupila Dohoda v platnost dnem 17. ledna 1972.
České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

KULTURNÍ DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Státu Kuvajt

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Státu Kuvajt usilující o rozvoj přátelských vztahů a vzájemného porozumění mezi svými zeměmi a vedeny přáním rozšířit a upevnit kulturní spolupráci na základě zásad vzájemného respektování, rovnoprávnosti a nevměšování do vnitřních záležitostí druhého státu,

rozhodly se uzavřít tuto dohodu a za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci:

vláda Československé socialistické republiky

dr. Zdeňka Trhlíka

náměstka ministra zahraničních věcí

vláda Státu Kuvajt

H. E. Rashid A. Al-Rashid

podsekretář ministerstva zahraničních věcí

kteří po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, se dohodli na tomto:

Článek 1

Obě smluvní strany budou všemožně podporovat vzájemnou školskou, vědeckou a kulturní spolupráci. Za tím účelem budou uskutečňovat zejména:

- a) výměnu vysokoškolských profesorů, lektorů, vědeckých, technických a kulturních pracovníků;
- b) výměnu absolventů vysokých škol, vědeckých a výzkumných pracovníků ke krátkodobým studijním pobytům na základě studijních plánů;
- c) výměnu studentů ke studiu na vysokých školách;
- d) poskytování stipendií studentům z druhého státu;
- e) rozšiřování studia jazyků a literatury národů druhého státu na svých univerzitách a ústavech;
- f) spolupráci na základě zvláštních dohod, které budou k tomuto účelu uzavřeny, na projektech, jejichž cílem je zajistit zachování památek kulturního dědictví a civilizace národů obou států.

Článek 2

Smluvní strany si vymění plány a poskytnou si informace o rozsahu a náplni vysokoškolského, postgraduálního a středoškolského studia za účelem zjištění ekvivalentu vědeckých hodnot, titulů, diplomů a vysvědčení, udělovaných příslušnými institucemi v souladu s právním řádem obou zemí. < tomu uzavrou zvláštní dohodu.

Článek 3

Smluvní strany budou napomáhat lepšímu chápání civilizace a kultury druhé země zejména těmito způsoby:

- a) posilováním styků a usnadňováním spolupráce mezi oběma zeměmi na poli literatury, vědy a kultury;
- b) výměnou vědeckých, technických, školských a uměleckých publikací, materiálů a zařízení;
- c) organizováním vědeckých, školských a uměleckých výstav;
- d) návštěvami umělců a uměleckých skupin jednoho státu na území druhého státu;
- e) výměnou rozhlasových a televizních pořadů, nahrávek a záznamů, jakož i uměleckých, populárně vědeckých a výchovných filmů;
- f) výměnou návštěv významných vědeckých a kulturních představitelů obou států.

Článek 4

Smluvní strany budou usilovat o rozvoj přátelství a vzájemného poznávání národů obou států cestou:

- a) podpory spolupráce a výměny sportovců a sportovních družstev, pořádáním sportovních soutěží a výměnou příslušných odborníků;
- b) podpory turistických zájezdů mezi oběma státy.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Zdeněk Trhlík v. r.

Článek 5

Smluvní strany si navzájem poskytnou v rámci svých právních předpisů všechny možné úlevy pro dovoz na svá státní území vybavení nezbytného pro účely provádění této dohody, jako jsou obrazy, výstavní exponáty, knihy, filmy, gramofonové desky, jakož i vybavení knihoven, gramofony, magnetofony, rozhlasové přijímače a filmové promítací přístroje.

Článek 6

Ustanovení této dohody se netýkají povinností kterékoli osoby dodržovat právní předpisy, týkající se vstupu, pobytu a odjezdu cizinců, platné v obou státech.

Článek 7

Smluvní strany budou k provádění této dohody sestavovat vždy na určitá časová období prováděcí plány spolupráce.

Článek 8

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem výměny not, jimiž si smluvní strany navzájem oznámí, že byly splněny všechny nezbytné podmínky pro schválení této dohody.

Článek 9

Tato dohoda se uzavírá na dobu čtyř let a bude se prodlužovat vždy na další stejné období, jestliže jedna ze smluvních stran písemně nesdělí druhé smluvní straně své přání dohodu vypovědět šest měsíců před uplynutím tohoto období.

Na důkaz toho níže podepsaní zmocněnci podepsali tuto dohodu v Kuvajtu dne 30. června 1971.

Sjednáno ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce arabském, českém a anglickém, přičemž všechna znění mají stejnou platnost. V případě rozdílného výkladu bude rozhodující znění anglické.

Za vládu

Státu Kuvajt:

Rashid Abdulaziz Alrashid v. r.

50

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 2. června 1972

**o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou
o spolupráci při výkonu kontroly osob, zboží a dopravních prostředků přestupujících československo-
polské státní hranice v železničním a silničním styku
a Ujednání mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky
o spolupráci při výkonu kontroly v železničním a silničním styku přes státní hranice**

Dne 23. září 1966 byla ve Varšavě podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o spolupráci při výkonu kontroly osob, zboží a dopravních prostředků přestupujících československo-polské státní hranice v železničním a silničním styku.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 4. května 1972. Podle svého článku 17 Smlouva vstoupila v platnost dnem 3. června 1972.

Dne 8. července 1971 bylo v Praze podepsáno Ujednání mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o spolupráci při výkonu kontroly v železničním a silničním styku přes státní hranice.

V souladu se svým článkem 15 vstoupilo Ujednání v platnost současně s výše uvedenou Smlouvou dnem 3. června 1972.

České znění uvedených smluvních dokumentů se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chřtoupěk v. r.

SMLOUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o spolupráci při výkonu kontroly osob, zboží a dopravních prostředků přestupujících československo-polské státní hranice v železničním a silničním styku

President Československé socialistické republiky a Státní rada Polské lidové republiky, vedení snahou dále rozšiřovat a prohlubovat přátelskou spolupráci mezi oběma státy směřující k usnadnění a urychlení pohybu osob, zboží a dopravních prostředků přes československo-polské státní hranice, rozhodli se uzavřít tuto Smlouvu a za tím účelem jmenovali své zmocněnce:

president Československé socialistické republiky

JUDr. Antonína Gregora, I. náměstka ministra zahraničních věcí,

Státní rada Polské lidové republiky

Mariana Naszkowskiego, I. náměstka ministra zahraničních věcí,

kterí po vzájemné výměně plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1

1. Tato smlouva upravuje zásady výkonu pasové, celní, veterinární a fytokaranténní kontroly u osob, zboží a dopravních prostředků přestupujících československo-polské státní hranice v železničním a silničním styku.

2. Kontrola ve smyslu odstavce 1, dále nazývaná jen „kontrola“, se vykonává příslušnými orgány smluvních stran společně, pokud tato smlouva nestanoví jinak.

Článek 2

1. Kontrola v železničním styku se vykonává v určených stanicích na území jedné ze smluvních stran nebo během jízdy vlaku v určených úsecích železničních tratí na území obou smluvních stran.

2. Kontrola v silničním styku se vykonává na místech určených na území jedné nebo obou smluvních stran.

Článek 3

Orgány jedné smluvní strany, které provádějí kontrolu na území druhé smluvní strany, vykonávají svou služební činnost podle právních předpisů svého státu a se stejnými právními následky, jako kdyby je vykonávaly na území svého státu.

Článek 4

1. Jako první vykonávají kontrolu orgány té smluvní strany, z jejíhož území osoby, zboží a dopravní prostředky vystupují; působnost právních předpisů této smluvní strany, které souvisí s výkonem kontroly, končí okamžikem, kdy její orgány prohlásí kontrolu za skončenou, pokud nejde o mimořádné případy, kdy je třeba provést kontrolu znovu.

2. Veterinární a fytokaranténní kontrolu vykonávají orgány obou smluvních stran zpravidla souběžně.

3. Jestliže příslušné orgány jedné smluvní strany zjistí zboží přivážené na území této strany v rozporu s právními předpisy druhé smluvní strany, uvědomí o tom její příslušné orgány a umožní jim použít jejich právních předpisů, pokud toto zboží nepodléhá zadržení na základě právních předpisů smluvní strany, jejíž orgány je zjistily.

Článek 5

1. Orgány jedné smluvní strany vykonávající kontrolu na území druhé smluvní strany mohou v souladu s právními předpisy svého státu přerušit cestu osoby, která přestupuje státní hranice, a vrátit nebo doprovodit ji na území státu, z něhož vystupuje.

2. Jestliže je třeba přerušit cestu, vrátit nebo doprovodit osobu podle ustanovení odst. 1, místní orgány poskytnou na žádost orgánů vykonávajících kontrolu nezbytnou pomoc.

Článek 6

Zboží deponované, zadržené nebo konfiskované orgány jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, jakož i jimi tam vybrané celní a jiné poplatky mohou být vyvezeny z tohoto území bez povolení a omezení, bez cla a celní prohlídky.

Článek 7

Orgány jedné smluvní strany vykonávající služební činnost podle této smlouvy na území druhé smluvní strany, prokazují se při přestupování státních hranic doklady, které stanoví příslušné ústřední orgány smluvních stran ve vzájemné dohodě.

Článek 8

1. Orgánům jedné smluvní strany vykonávající služební činnost na území druhé smluvní strany je zajištěn nerušený výkon této činnosti a též právní ochrana, jaké požívají vlastní orgány.

2. Pokud tato smlouva nestanoví jinak, orgány jedné smluvní strany, které za účelem výkonu služební činnosti pobývají na území druhé smluvní strany, jsou povinny zachovávat právní předpisy druhé smluvní strany.

Článek 9

Orgány jedné smluvní strany vykonávající služební činnost na území druhé smluvní strany mohou nosit služební stejnokroj, nebo jiné služební označení. Tyto orgány jsou rovněž oprávněny nosit služební zbraň; použít služební zbraně je dovoleno jen v případě nutné obrany.

Článek 10

1. Orgány jedné smluvní strany, které přestupují státní hranice v souvislosti s výkonem služební činnosti, jsou osvobozeny od celních a jiných poplatků, pokud jde o dopravní prostředky a předměty určené pro výkon služební činnosti a přiměřenou osobní potřebu. Jejich služební dokumenty jsou nedotknutelné.

2. Orgány uvedené v odst. 1 jsou osvobozeny od daní a jiných poplatků, jakož i od osobních a věcných plnění s výjimkou těch, která nesouvisí s jejich služební činností.

Článek 11

Orgány jedné smluvní strany mohou označovat služební objekty a místnosti, které jsou jim poskytnuty na území druhé smluvní strany, nápisy ve svých jazycích, jakož i státním znakem a vlajkou svého státu.

Článek 12

1. Příslušné orgány smluvní strany, na jejímž území je kontrola vykonávána, zřizují a udržují v provozuschopném stavu pro potřebu druhé smluvní strany telefonní, dálkopisná nebo jiná spojuvací vedení ke státním hranicím. Výstavbu a údržbu koncového spojuvacího zařízení provádí ta smluvní strana, která ho používá.

Z plné moci
prezidenta Československé socialistické republiky:
dr. A. Gregor v. r.

2. Orgány jedné smluvní strany vykonávající služební činnost na území druhé smluvní strany mohou používat rádiových spojuvacích prostředků, které jsou obvyklé k výkonu této činnosti na území jejich státu.

Článek 13

Služby, které jedna smluvní strana poskytuje v souvislosti s prováděním této smlouvy druhé smluvní straně, se poskytují bezplatně. Rozsah a druh těchto služeb určují příslušné orgány smluvních stran ve vzájemných dohodách.

Článek 14

Příslušné ústřední orgány smluvních stran mohou ve vzájemných dohodách stanovit případy, kdy kontrolu budou vykonávat pouze orgány jedné ze smluvních stran.

Článek 15

Příslušné ústřední orgány smluvních stran mohou uzavírat dohody potřebné k provádění této smlouvy.

Článek 16

Příslušné orgány smluvních stran mohou přímo projednávat otázky vyplývající z provádění této smlouvy.

Článek 17

Tato smlouva podléhá ratifikaci a nabude platnosti po uplynutí 30 dnů ode dne výměny ratifikačních listin, která bude provedena v Praze.

Článek 18

Tato smlouva je uzavřena na dobu pěti let; její platnost se prodlužuje vždy o dalších pět let, dokud žádná ze smluvních stran neoznámí nótou výpověď šest měsíců před uplynutím probíhajícího období platnosti.

Tato smlouva byla sepsána ve Varšavě dne 23. září 1966 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a polském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho jmenovaní zmocněnci podepsali tuto smlouvu a opatřili ji pečeti.

Z plné moci
Státní rady Polské lidové republiky:
M. Naszkowski v. r.

UJEDNÁNÍ

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky
o spolupráci při výkonu kontroly v železničním a silničním styku přes státní hranice**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Polské lidové republiky řídíce se přáním podrobné úpravy otázek, které jsou předmětem součinnosti předvídané ve Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o spolupráci při výkonu kontroly osob, zboží a dopravních prostředků, přestupujících československo-polské státní hranice v železničním a silničním styku, podepsané ve Varšavě dne 23. září 1966, rozhodly se uzavřít toto ujednání a za tímto účelem jmenovaly své zmocněnce

vláda Československé socialistické republiky
plk. Ing. Jána HANULIAKA
náměstka ministra vnitra
Československé socialistické republiky,

vláda Polské lidové republiky
generála brigády Henryka SLABCZYKA
náměstka ministra vnitra
Polské lidové republiky,

kteří po výměně plných mocí uznaných za dobré a sestavené v příslušné formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1

1. Toto ujednání upravuje podrobné zásady spolupráce při výkonu kontroly pasové, celní, veterinární a fytokaranténní, uváděné dále jako „kontrola“, na železničních a silničních hraničních přechodech.

2. Kontrolu, o níž se mluví v odstavci 1, provádějí orgány kontroly pasové, celní, veterinární a fytokaranténní, dále uváděné jako „orgány“.

3. Pod pojmem „orgán pasové kontroly“ rozumějí se rovněž celní orgány, jestliže je jim svěřeno provádění pasové kontroly.

4. Pokud se v tomto ujednání použije výrazu „zboží“, rozumí se každá movitá věc včetně devizových hodnot a „celní kontrolou“ se rozumí rovněž kontrola devizová.

Článek 2

Ve smyslu článku 5 odst. 1 Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Polskou

lidovou republikou o spolupráci při výkonu kontroly osob, zboží a dopravních prostředků, přestupující československo-polské státní hranice v železničním a silničním styku, může dojít k přerušení cesty, navrácení nebo doprovodu osoby na území státu, z něhož vystupuje, v těch případech, kdy osoba není k přestupu státních hranic oprávněna, nebo jsou-li jiné zákonné důvody.

Článek 3

Přehled otevřených hraničních přechodů a druhů hraničního styku na těchto přechodech, stanicích a úsecích železničních tratí, jakož i jiných místech, v nichž orgány obou smluvních stran provádějí společnou kontrolu — obsahuje příloha č. 1 tohoto ujednání.

Článek 4

1. Pasovou kontrolu zahajují orgány té strany, jejíž území osoby opouštějí. Pasové orgány přijímají od osob přestupujících státní hranice příslušné doklady a po jejich kontrole je bezodkladně předávají orgánům pasové kontroly druhé strany, které po provedení kontroly je vracejí držitelům.

2. Celní kontrola se provádí stejným způsobem okamžitě po pasové kontrole.

3. Veterinární a fytokaranténní kontrolu zahajují orgány té smluvní strany, z jejíhož území se zboží vyváží.

4. Ve výjimečných případech orgány každé smluvní strany, po prohlášení kontroly za skončenou, mohou jednotlivé služební úkony provádět znovu.

Článek 5

1. Kontrolu v železniční osobní přepravě zahajují orgány obou smluvních stran zpravidla na začátku stanoveného úseku železniční tratě. Jestliže to podmínky dovolují, je nutno zásadně zakončit kontrolu ve stanovené době pobytu vlaku v určené stanici.

2. Kontrola v železniční nákladní přepravě se provádí společně v určených stanicích na území jedné ze smluvních stran.

Článek 6

1. Železniční vozidla kontrolují orgány té smluvní strany, na jejímž území se nachází stanice společné kontroly.

2. Orgány druhé smluvní strany se mohou zúčastnit kontroly, o níž se mluví v odstavci 1 nebo ji provádět samostatně.

3. Zajištění ochrany státních hranic na hraničních přechodech provádějí orgány té smluvní strany, na jejímž území se nachází stanovená stanice anebo místo provádění společné kontroly.

4. Zabezpečení vlaku v průběhu prováděné kontroly na stanicích a na úsecích železničních tratí v době jízdy zajišťují orgány té smluvní strany, na jejímž území se nachází kontrolovaný vlak.

Článek 7

1. Při provádění kontroly na silničních hraničních přechodech se použijí příslušná ustanovení článku 5 odst. 2 a článku 8.

2. Jestliže společná kontrola na silničním hraničním přechodu se provádí na území obou smluvních stran, ochranu státních hranic na tomto hraničním přechodu zajišťují orgány jedné ze smluvních stran.

Článek 8

K odjezdu železničních vozidel ze stanice, v níž se provádí kontrola, jakož i k odjezdu silničních vozidel z místa kontroly, může dojít jen se souhlasem orgánů obou smluvních stran.

Článek 9

1. Orgány, vykonávající služební úkony na území druhé smluvní strany, přestupují státní hranice a pobývají v místě výkonu služby na základě dokladů vystavených v souladu s vnitřními předpisy každé ze smluvních stran. Vzory těchto dokladů jsou v příloze č. 2 a 3.

2. Orgány, o nichž se mluví v odst. 1, mohou přestupovat státní hranice na hraničních přechodech, na nichž provádějí kontrolu i s odpovídajícími dopravními prostředky.

3. V odůvodněných případech mohou být pro tento účel vyznačeny jiné vhodné hraniční přechody.

4. Silniční vozidla, používaná orgány jedné ze smluvních stran na území druhé smluvní strany, musí být vybavena příslušnými doklady.

Článek 10

V případě náhlého onemocnění nebo úrazu orgánu jedné ze smluvních stran, vykonávajícího služební úkony na území druhé smluvní strany, poskytuje mu první lékařskou pomoc bezplatně zdravotní služba této strany.

Článek 11

1. Orgány jedné ze smluvních stran provádějí kontrolu na území druhé smluvní strany, používají bezplatně nezbytné služební prostory

spolu s osvětlením, topením a sanitárními zařízeními; nenesou rovněž náklady za používání těchto zařízení a úklid prostorů.

2. Nehradí rovněž náklady generálních, občasných a běžných oprav prostorů, vodních zdrojů a zařízení, o nichž se mluví v odst. 1, používaných jak přímo, tak i nepřímo.

Článek 12

Náčelníci oddělení pasových kontrol a ředitelé celnic, jakož i vedoucí veterinárních a fytokaranténních stanovišť obou smluvních stran stanoví způsob společné práce na hraničních přechodech, vyměňují si informace nezbytné k provádění služebních úkonů a v případě potřeby dohodnou zásady společného postupu při kontrole osob, zboží a dopravních prostředků, přestupujících státní hranice.

Článek 13

1. Koncová spojovací zařízení pro potřebu orgánů jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany musí být zřizována v souladu s technickými normami, závaznými na tomto území.

2. Zařízení, o nichž se mluví v odst. 1, mohou být po vzájemné dohodě zřizována podniky státu, na jehož území je kontrola prováděna.

3. Za účelem zajištění součinnosti na stanicích a v místech provádění společné kontroly instalují se prostředky telefonního spojení mezi příslušnými orgány obou smluvních stran; mezi odděleními pasových kontrol obou smluvních stran se zřizuje přímé telefonní spojení, umožňující styk mezi vedoucími orgány.

4. Trvalá zařízení radiového spojení na území druhé smluvní strany mohou být zřizována na vlastní náklady; příslušné orgány druhého státu umožňují výstavbu a zřízení těchto zařízení, jestliže se tím nenarušují podstatné zájmy tohoto státu.

5. Na železničních hraničních přechodech, v nichž se provádí kontrola během jízdy vlaků, instaluje se rovněž telefonní spojení do stanic, v nichž se kontroly zahajují.

Článek 14

1. K zajištění operativního vyřizování záležitostí, spojených s uskutečňováním Smlouvy ze dne 23. září 1966, jakož i tohoto ujednání, ustanovuje se Československo-polská smíšená komise.

2. Smíšenou komisi tvoří delegace obou smluvních stran ve složení: předseda, místopředseda a členové. Předsedy jmenují ministři vnitra a místopředsedy ministři zahraničního obchodu každé smluvní strany; členy delegace jmenují předsedové delegací.

3. Smíšená komise v případě potřeby projednává otázky, vyplývající z článku 7 odst. 2, článku 9 odst. 3 a článku 13 odst. 2 a 5 a navrhuje jiná

nezbytná opatření ke zdokonalení kontroly, součinnosti orgánů obou smluvních stran a funkční činnosti na hraničních přechodech.

Článek 15

Toto ujednání podléhá schválení podle právních předpisů každé smluvní strany, o němž se uvědomí výměnou nót. V platnost vstoupí současně se Smlouvou ze dne 23. září 1966.

Toto ujednání zůstane v platnosti tak dlouho, pokud bude závazná Smlouva ze dne 23. září 1966 a nebude-li vypovězena jednou ze smluvních stran; v takovém případě ztrácí platnost po uplynutí šesti měsíců ode dne vypovězení.

Toto ujednání zůstane v platnosti tak dlouho, 8. července 1971 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a polském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

plk. Ing. Ján Hanuliak v. r.

Za vládu

Polské lidové republiky:

gen. Henryk Ślabczyk v. r.

Příloha č. 1

Poř. čís.	Druh a název hraničního přechodu	Druh pohraničního styku	Místo (úsek) společné kontroly	Poznámka
1.	Silniční Výšný Komárnik— Barwinek	Pasový,*) pohraniční turistický styk, malý pohraniční styk	Barwinek	
2.	Železniční Plaveč Muszyna	Pasový,*) nákladní, malý pohraniční styk	Plaveč	Pouze v cest. styku
3.	Silniční Mníšek n. Popr.— Piwniczna	Pasový, malý pohraniční styk	Mníšek n. Popradem	
4.	Silniční Lysá n. Dunajcem— Niedzica	Pohraniční turistický styk, malý pohraniční styk	Lysá n. Dunajcem	
5.	Silniční Podspády—Jurgów	Malý pohraniční styk	Jurgów	
6.	Silniční Javorina—Lysa Polana	Pasový, pohraniční turistický styk, malý pohraniční styk, nákladní	Lysa Polana	
7.	Silniční Suchá Hora—Chocholow	Pasový,*) pohraniční turistický styk, malý pohraniční styk	Suchá Hora	
8.	Silniční Trstená—Chyžne	Pasový, pohraniční turistický styk, malý pohraniční styk, nákladní	Chyžne	
9.	Silniční Český Těšín (most Družby)—Cieszyn	Pasový, nákladní	Český Těšín Cieszyn	

Poř. čís.	Druh a název hraničního přechodu	Druh pohraničního styku	Místo (úsek) společné kontroly	Poznámka
10.	Silniční Český Těšín (most svobody)—Cieszyn	Malý pohraniční styk	Cieszyn	
11.	Železniční Český Těšín—Cieszyn	Nákladní	Český Těšín	Pouze pasová kontrola
12.	Silniční Horní Lištná—Leszna Górna	Malý pohraniční styk	Leszna Górna	
13.	Silniční Dolní Marklowice—Marklowice	Malý pohraniční styk	Dolní Marklowice	
14.	Silniční Karviná-Ráj I—Kaczyce Górne	Malý pohraniční styk	Karviná Ráj I	Pouze celní kontrola
15.	Silniční Karviná-Ráj II—Kaczyce Dolne	Malý pohraniční styk	Karviná Ráj II	Pouze celní kontrola
16.	Silniční Závada—Golkowice	Malý pohraniční styk	Golkowice	
17.	Železniční Petrovice u Karviné—Zebrzydowice	Pasový, malý pohraniční styk, nákladní	Petrovice u Karviné, osobní na úseku Katowice—Ostrava a Katowice—Český Těšín	Kontrola veterinární v Zebrzydowice, fytosanitární v Zebrzydowice a v Zabrzegu — Czarnolesie
18.	Železniční Nový Bohumín—Chalupki	Nákladní	Chalupki	
19.	Silniční Starý Bohumín—Chalupki	Pasový, malý pohraniční styk, nákladní	Chalupki	
20.	Silniční Mikulovce—Glucholazy	Pasový,*) pohraniční turistický styk, malý pohraniční styk	Mikulovce	
21.	Silniční Šilhěřovice—Rudyszwałd	Malý pohraniční styk	Šilhěřovice	
22.	Silniční Otovice—Tlumaczów	Malý pohraniční styk	Otovice	

Poř. čís.	Druh a název hraničního přechodu	Druh pohraničního styku	Místo (úsek) společné kontroly	Poznámka
23.	Silniční Náchod—Kudowa Slone	Pasový, pohraniční turistický styk, malý pohraniční styk, nákladní	Kudowa Slone	
24.	Železniční Lichkov—Miedzylesie	Pasový, malý pohraniční styk a nákladní	Miedzylesie Osobní na úseku Kamieniec Zabkowicki—Hradec Králové	
25.	Silniční Dolní Lipka—Boboszw	Pasový,*) malý pohraniční styk	Dolní Lipka	
26.	Železniční Meziměstí—Mieroszow	Nákladní	Meziměstí	
27.	Silniční Meziměstí—Golinsk	Malý pohraniční styk	Meziměstí	
28.	Silniční Královec—Lubawka	Pasový,*) malý pohraniční styk	Královec	
29.	Silniční Pomezí Boudy—Przelec Okraj	Pasový,*) pohraniční turistický styk	Pomezí Boudy	
30.	Silniční Harrachov—Jakuszyce	Pasový, pohraniční turistický styk, malý pohraniční styk, nákladní	Jakuszyce	
31.	Železniční Frýdlant v Čechách—Zawidów	Nákladní	Zawidów	
32.	Silniční Habartice—Zawidów	Pasový,*) malý pohraniční styk	Habartice	

*) Občané Československé socialistické republiky jen pokud cestují do nebo ze států vyjmenovaných v poznámce:

- jen občané Polské lidové republiky,
- jen občané Bulharské lidové republiky,
- jen občané Maďarské lidové republiky,
- jen občané Německé demokratické republiky,
- jen občané Rumunské socialistické republiky,
- jen občané Svazu sovětských socialistických republik.

Příloha č. 2

POLSKĄ RZECZPOSPOLITĄ
LUDOWĄ
POLSKĄ LIDOVÁ REPUBLIKA

PRZEPUSTKA GRANICZNA

Seria CA Nr

uprawnająca do przekraczania granicy pań-
stwowej między Polską Rzeczpospolitą Lu-
dową a Czechosłowacką Socjalistyczną
Republiką

Hraniční průpustka

pro překračování státních hranic mezi Pol-
skou lidovou republikou a Československou
socialistickou republikou

WAŻNA WRAZ Z DOWODEM OSOBISTYM
PLATNÁ JEN SOUČASNĚ S OSOBNÍM PRŮKAZEM

SERIA Nr. _____
SERIE Čís. _____

STÁTNÍ ZNAK

POUCZENIE

1. Posiadacz przepustki granicznej jest obo-
wiązany:

- przed przekroczeniem granicy państwo-
wej zgłosić się do najbliższych organów
ochrony granic i ściśle stosować się do
ich wskazań;
- udać się najkrótszą drogą do miejsca
pracy i z powrotem;
- przestrzegać obowiązujące przepisy pań-
stwa na terytorium którego się znaj-
duje;
- po zakończeniu pracy niezwłocznie opu-
ścić terytorium drugiego państwa;
- o zagubieniu lub zniszczeniu przepustki/
granicznej zawiadomić w ciągu 24
godzin organ, który wydał przepustkę;
- w razie dłuższej przerwy w wykonywa-
niu pracy złożyć przepustkę graniczną
w swoim miejscu zatrudnienia.

2. Posiadacz przepustki granicznej ma prawo
przy przekraczaniu granicy państwowej za-
brać ze sobą bez zezwoleń wywozowych
i przywozowych oraz bez cła i innych
opłat:

- przedmioty niezbędne do wykonywania
pracy pod warunkiem, że będą one zu-
żyte lub przyniesione z powrotem;
- inne rzeczy osobiste, stosownie do obo-
wiązujących przepisów celnych.

Nazwisko _____	
Příjmení _____	
Imię _____	
Jméno _____	
Data i miejsce urodzenia _____	
Datum a místo narození _____	
własnoręczny podpis posiadacza przepustki granicznej vlastnoruční podpis držitele hraniční propustky	
Posiadacz przepustki granicznej jest uprawniony do przekraczania granicy państwowej	
Držitel hraniční propustky je oprávněn překročit státní hranice	

w celu _____
za účelem _____
w miejscu — na odcinku _____
v místě — úseku _____
i ma prawo pobytu w _____
a zdrżovat se v _____

Przepustka graniczna ważna do: _____
Platnost hraniční propustky: _____
m. p.
Pieczczę i podpis urzędu wystawiającego przepustkę graniczną Razítko a podpis orgánu vydávajícího hraniční propustku
Data wystawienia: _____
Vystaveno dne: _____

Poučení. 1. Majitel průkazu je povinen: a) dodržovat předpisy platné ve státě, na jehož území se nachází; b) opustit bezodkladně území druhého státu po skončení práce; c) odebrat se do místa určení nejkratší cestou; d) o každém překročení státních hranic vyrozumět příslušné hraniční orgány a řídit se přesně jejich pokyny; e) ztrátu nebo poškození průkazu ohlásit do 24 hodin nejbližším hraničním orgánům; f) po skončení prací vrátit propustku do 3 dnů svému služebnímu místu; g) při přerušení práce na delší dobu uložit průkaz u svého služebního místa. 2. Držitel průkazu je oprávněn při přestupu státních hranic vzít s sebou bez vývozních a dovozních povolení a placení celních a jiných poplatků: a) předměty potřebné k výkonu prací s podmínkou, že budou použity nebo dopraveny nazpět; b) pro vlastní potřebu potraviny, tabákové výrobky a předměty denní potřeby v množství nepřesahujícím skutečnou potřebu. 3. Podle příslušných předpisů může držitel průkazu vzít s sebou písemnosti a mapy potřebné k výkonu prací a platidla.	S T Á T N Í Z N A K	ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA CZECHOSŁOWACKĄ REPUBLIKĄ SOCJALISTYCZNĄ Státní znak PRŮKAZ pro překračování státních hranic mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou PRZEPUSTKA do przekroczenia granicy państwowej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Socjalistyczną Republiką Číslo průkazu Numer przepustki (Razitko úřadu, který vydal průkaz) (Pieczęćka Urzędu, który wydał przepustkę)
---	-------------------------------------	---

Příjmení Nazwisko Jméno Imię Data a místo narození Data i miejsce urodzenia Zaměstnání (funkce) Zawód (stanowisko) Trvalé bydliště Stale miejsce zamieszkania	Popis osoby: Rysopis: Postava Wzrost Obličej Twarz Barva vlasů Kolor włosów Oči Oczy Foto 4 x 4 cm Fotografia 4 x 4 cm Zvláštní znamení Znaki szczególne Vlastnoruční podpis držitele průkazu Własnoręczny podpis posiadacza przepustki
Držitel průkazu je oprávněn překročit státní hranici Posiadacz przepustki jest upoważniony do przekroczenia granicy państwowej za účelem w celu v místě - úseku w miejscu na odcinku a zdržovat se v i ma prawo pobytu Platnost průkazu: Przepustka jest ważna do:	Úřední záznamy: Notatki urzędowe:
Razítka a podpis orgánu vydávajícího průkaz: Pieczątka i podpis władzy wystawiającej przepustkę: Vydáno dne: Data wystawienia: Vidování bezpečnostními orgány druhé strany Widziano przez organa drugiej strony. V W dne dnia Razítka Pieczątka Podpis Podpis	

51

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 2. června 1972

**o Protokolu mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Německé demokratické republiky
o stavu hraničních přechodů na společných státních hranicích**

Dne 5. srpna 1971 byl v Praze podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o stavu hraničních přechodů na společných státních hranicích.

Podle svého bodu 6 Protokol vstoupil v platnost současně se Smlouvou mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o spolupráci v oblasti dopravy a o pa-

sové, celní a jiné kontrole při přestupu státních hranic, tj. dnem 5. srpna 1971.

V souladu s bodem 4 výše uvedeného Protokolu byl výměnou nót sjednán dne 21. dubna 1972 doplněk Protokolu, podle něhož se otevírá silniční hraniční přechod Boží Dar — Oberwiesenthal pro vzájemnou individuální a hromadnou přepravu občanů ČSSR a NDR.

České znění Protokolu se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

PROTOKOL**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky
o stavu hraničních přechodů na společných státních hranicích**

1. Obě smluvní strany se dohodly, že s nabytím platnosti Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o spolupráci v oblasti dopravy a o pasové, celní a jiné kontrole při přestupu státních hranic, jsou otevřeny pro dopravu přes státní hranice tyto hraniční přechody:
 - a) **Železniční hraniční přechody:**

Vojtanov — Bad Brambach: Vzájemná a tranzitní přeprava osob a zboží
Děčín — Bad Schandau: Vzájemná a tranzitní přeprava osob a zboží
Hrádek n. N. — Zittau: Vzájemná a tranzitní přeprava zboží
Rumburk — Ebersbach: Vzájemná a tranzitní přeprava zboží
 - b) **Silniční hraniční přechody:**

Vojtanov — Schönberg: Vzájemná a tranzitní přeprava osob a zboží
Cínovec — Zinnwald: Vzájemná a tranzitní přeprava osob a zboží
Hřensko — Schmilka: Vzájemná a tranzitní přeprava osob
Varnsdorf — Seifhennersdorf: Vzájemná přeprava osob a zboží, jakož i tranzitní přeprava pro nákladní vozidla ČSSR a NDR
 - c) **Ríční hraniční přechody:**

Hřensko — Schöna: Vzájemná a tranzitní přeprava zboží a vzájemná hromadná přeprava osob
2. Přechody přes státní hranice stanovené Dohodou mezi Československou republikou a Německou demokratickou republikou o privilegované průvozní železniční dopravě ze dne 30. prosince 1950 a Dohodou mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky o železniční dopravě na průběžných tratích u státních hranic ze dne 25. dubna 1956 zůstávají ustanoveními tohoto Protokolu nedotčeny.
3. Tímto Protokolem rovněž nejsou dotčena ustanovení obsažená v jiných ujednáních a týkající se překračování státních hranic při mimořádných událostech v oblasti státních hranic.
4. Změny nebo doplňky tohoto Protokolu budou sjednávány diplomatickou cestou.
5. Příslušné orgány obou smluvních stran seznámí s ustanovením bodu 1 tohoto Protokolu, jakož i s případnými jeho změnami, své služby a veřejnost.
6. Protokol vstoupí v platnost současně se Smlouvou mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o spolupráci v oblasti dopravy a o pasové, celní a jiné kontrole při přestupu státních hranic.
7. Protokol byl sepsán v Praze, dne 5. srpna 1971 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Jaroslav Vosecký v. r.

Za vládu

Německé demokratické republiky:

dr. Herbert Krolkowski v. r.

52

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 5. června 1972

**o přijetí jednotných podmínek pro homologaci motorových vozidel
(Předpisy č. 1, 2, 3, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20)**

Na základě Dohody o přijetí jednotných podmínek pro homologaci (ověřování shodnosti) a o vzájemném uznávání homologace výstroje a součástí motorových vozidel, Ženeva, 20. března 1958 (č. 176/1960 Sb.), Československá socialistická republika sdělila generálnímu tajemníkovi OSN, že bude napříště používat

1. Jednotné podmínky pro homologaci světlometů motorových vozidel vyzařujících asymetrické tlumené nebo dálkové světlo, anebo obě tato světla (Předpis č. 1).
2. Jednotné podmínky pro homologaci elektrických žárovek světlometů vyzařujících asymetrické tlumené nebo dálkové světlo, anebo obě tato světla (Předpis č. 2).
3. Jednotné podmínky pro homologaci odrazek pro motorová vozidla (Předpis č. 3).
4. Jednotné podmínky pro homologaci vozidel z hlediska odrušení (Předpis č. 10).
5. Jednotné podmínky pro homologaci vozidel z hlediska pevnosti dveřních zámků a závěsů (Předpis č. 11).
6. Jednotné podmínky pro homologaci vozidel z hlediska ochrany řidiče proti řídícímu mechanismu v případě nárazu (Předpis č. 12).
7. Jednotné podmínky pro homologaci vozidel z hlediska zakotvení bezpečnostních pásů osobních automobilů (Předpis č. 14).
8. Jednotné podmínky pro homologaci vozidel vybavených zážehovým motorem se zřetelem

na plynné nečistoty vypouštěné motorem (Předpis č. 15).

9. Jednotné podmínky pro homologaci bezpečnostních pásů pro dospělé osoby cestující v motorových vozidlech (Předpis č. 16).
10. Jednotné podmínky pro homologaci vozidel z hlediska pevnosti sedadel a jejich úchytlů (Předpis č. 17).
11. Jednotné podmínky pro homologaci vozidel z hlediska jejich ochrany proti neoprávněnému užívání (Předpis č. 18).
12. Jednotné podmínky pro homologaci mlhových světel pro motorová vozidla (Předpis č. 19).
13. Jednotné podmínky pro homologaci světlometů vyzařujících asymetrické tlumené nebo dálkové světlo, anebo obě tato světla, vybavená halogenovými žárovkami H₄ a homologace těchto žárovek (Předpis č. 20).

Pro Československou socialistickou republiku vstoupily v platnost

- Předpisy č. 1 a 2 dnem 8. května 1961
- Předpis č. 3 dnem 12. února 1964
- Předpis č. 10 dnem 15. července 1969
- Předpisy č. 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 dnem 14. dubna 1972.

Do českého znění Předpisů č. 1, 2, 3, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 lze nahlédnout v Ústředí vědeckých, technických a ekonomických informací v Praze.

Ministri

Ing. Cháoupek v. r.

53

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 29. června 1972

**o Dohodě o letecké dopravě mezi Československou socialistickou republikou
a Lucemburským velkovévodstvím**

Dne 6. prosince 1968 byla v Praze podepsána Dohoda o letecké dopravě mezi Československou socialistickou republikou a Lucemburským velkovévodstvím.

Podle svého článku XV Dohoda vstoupila v platnost dnem 17. března 1972.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHODA

o letecké dopravě

mezi Československou socialistickou republikou a Lucemburským velkovévodstvím

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Lucemburského velkovévodství, dále nazývané „smluvní strany“, majíce na zřeteli,

- že možnosti obchodního letectví jako způsobu dopravy značně vzrostly,
- že je záhodno bezpečně a řádně organizovat pravidelné letecké služby a největší možnou měrou rozvíjet mezinárodní spolupráci v tomto oboru, a
- že je vhodné uzavřít dohodu upravující pravidelnou leteckou dopravu mezi Československou socialistickou republikou a Lucemburským velkovévodstvím,

jmenovali k tomu řádně zmocněné zástupce, kteří se dohodli na těchto ustanoveních:

Článek I

1. Smluvní strany si vzájemně poskytují práva stanovená v Příloze k této Dohodě za účelem zřízení mezinárodních leteckých služeb mezi svými zeměmi, stanovených v Příloze.

2. Každá smluvní strana určí jeden letecký podnik k provozování služeb, které takto může zavést, a rozhodne o datu jejich zahájení.

Článek II

1. Každá smluvní strana udělí určenému leteckému podniku druhé smluvní strany příslušné provozní oprávnění.

2. Tento letecký podnik však může být vyzván, aby dříve, než bude oprávněn zahájit letecké služby stanovené v Příloze, prokázal, že je způsobilý k plnění podmínek stanovených v zákonech a předpisech, které obvykle používají letecké úřady při vydávání provozního oprávnění.

Článek III

1. Zákony a předpisy, jimiž je na území jedné smluvní strany upraven vstup, pobyt a výstup letadel provozujících mezinárodní lety nebo na jejich použití na tomto území nebo nad ním, budou se vztahovat na letadla leteckého podniku určeného druhou smluvní stranou.

2. Zákony a předpisy, jimiž je na území jedné smluvní strany upraven vstup, pobyt a výstup cestujících, posádek, poštovních zásilek a zboží, jako například předpisy týkající se přistěhovalectví, pasů, cla, předpisy devizové a karanténní, se budou stejně vztahovat na cestující, posádky, poštovní

zásilký a zboží dopravované letadly leteckého podniku určeného druhou smluvní stranou, a to po dobu jejich pobytu na zmíněném území.

Článek IV

1. Letadla používaná k provozování mezinárodních leteckých služeb leteckým podnikem určeným jednou smluvní stranou, jakož i obvyklé jejich vybavení, zásoby paliv a mazacích olejů, zásoby na palubě (včetně potravin, nápojů a tabákových výrobků), budou při vstupu na území druhé smluvní strany osvobozeny od všech celních poplatků, inspekčních dávek a ostatních poplatků a daní, za předpokladu, že toto vybavení a zásoby zůstanou na palubě letadel až do doby, kdy budou vyvezeny.

2. Od stejných poplatků a daní, s výjimkou poplatků za poskytnuté služby, budou rovněž osvobozeny:

- a) zásoby vzaté na palubu letadel na území jedné smluvní strany v rozsahu stanoveném úřady této smluvní strany a určené k použití na palubě letadel druhé smluvní strany při provozu mezinárodních leteckých služeb;
- b) náhradní díly dovezené na území jedné smluvní strany za účelem údržby nebo opravy letadel používaných určeným leteckým podnikem druhé smluvní strany k provozu mezinárodních leteckých služeb;
- c) pohonné hmoty a mazací oleje určené pro potřebu letadel používaných určeným leteckým podnikem druhé smluvní strany k provozu mezinárodních leteckých služeb, i když tyto zásoby mají být spotřebovány na úseku trati nad územím smluvní strany, kde byly vzaty na palubu;

může být též požadováno, aby předměty jmenované v odstavcích a), b), c) byly ponechány pod celním dohledem nebo kontrolou.

Článek V

Každá ze smluvních stran zajistí volný převod příjmů dosažených leteckým podnikem druhé smluvní strany za dopravu cestujících, zavazadel, poštovních zásilek a zboží, a to podle oficiálního kursu.

Článek VI

1. Tarify platné pro dohodnuté služby budou sjednány mezi určenými leteckými podniky v přiměřené výši a s přihlédnutím k tarifům stanoveným Mezinárodním sdružením leteckých dopravců (IATA), provozním nákladům, přiměřenému zisku a základním znakům provozovaných linek, jako je rychlost a pohodlí.

2. Tarify podléhají schválení leteckých úřadů smluvních stran.

3. Nemůže-li být dosaženo dohody o tarifech mezi určenými leteckými podniky, budou tarify určeny společnou dohodou leteckých úřadů.

4. Nemůže-li být dosaženo dohody tímto způsobem, bude spor řešen v souladu s ustanovením článku X této Dohody.

Článek VII

Určený letecký podnik každé smluvní strany bude mít možnost udržovat na území druhé smluvní strany technický a obchodní personál potřebný k řádnému provádění těchto služeb.

Článek VIII

Dopravní kapacity, které budou určené letecké podniky smluvních stran poskytovat při provozu dohodnutých leteckých služeb, budou přizpůsobeny přepravní poptávce a stanoveny, na společných úsecích, dohodou mezi leteckými podniky; budou podléhat schválení leteckých úřadů obou smluvních stran.

Článek IX

Letecké úřady obou smluvních stran budou v duchu úzké spolupráce provádět podle potřeby konzultace týkající se výkladu a uspokojivého provádění ustanovení této Dohody a její Přílohy.

Článek X

Jákykoli spor týkající se výkladu nebo provádění této Dohody a její Přílohy, bude urovnán přímým jednáním mezi leteckými úřady obou smluvních stran nebo, jestliže těmito jednáními nebude dosaženo dohody, cestou diplomatickou.

Článek XI

1. Tato Dohoda a všechny k ní se vztahující dokumenty, budou registrovány u Rady Mezinárodní organizace pro civilní letectví, zřízené Úmluvou o mezinárodním civilním letectví, podepsanou v Chicagu 7. prosince 1944.

2. Příloha k této Dohodě se považuje za nedílitelnou součást této Dohody.

Článek XII

1. Každá smluvní strana může kdykoli navrhnout druhé smluvní straně jakoukoli změnu této Dohody nebo její Přílohy, již považuje za žádoucí. Jednání o takové změně se uskuteční do šedesáti dnů ode dne podání žádosti jednou smluvní stranou, a bude je možno provést přímo mezi leteckými úřady obou smluvních stran.

2. Úpravy týkající se textu Dohody vstoupí v platnost, jakmile budou potvrzeny výměnou diplomatických nót.

3. Letecké úřady obou smluvních stran mohou na základě společné dohody jednat o změně Přílohy této Dohody.

Článek XIII

Pro provádění této Dohody a její Přílohy, pokud text neurčuje jinak, mají uvedené výrazy tento význam:

1. „letecký úřad“ znamená, pokud jde o Československou socialistickou republiku:

„Ministerstvo dopravy — správu civilního letectví“, nebo každou osobu, orgán nebo organizaci, pověřenou prováděním úkolů, které jsou v současné době vykonávány „Ministerstvem dopravy — správou civilního letectví“;

pokud jde o Lucemburské velkovévodství:

„Ministerstvo dopravy — Civilní letectví“ nebo každou osobu nebo organizaci pověřenou prováděním úkolů, které jsou v současné době vykonávány „Ministerstvem dopravy — Civilním letectvím“;

2. „určený letecký podnik“ znamená letecký podnik, který letecký úřad jedné smluvní strany oznámil písemně leteckému úřadu druhé smluvní strany jako podnik, který určuje tato smluvní strana ve smyslu článků I a II této Dohody k provádění služeb uvedených v témže oznámení;

3. „území“ znamená území a vzdušný prostor nad ním, které jsou pod svrchovaností jedné smluvní strany;

4. definice zmíněné pod písmeny a), b) a d) článku 96 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsané v Chicagu dne 7. prosince 1944, platí i pro účely této Dohody.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Stefan Murín v. r.

Článek XIV

Každá ze smluvních stran může kdykoli oznámit druhé smluvní straně své přání vypovědět tuto Dohodu. Oznámení bude sděleno současně Organizaci pro mezinárodní civilní letectví. Platnost této Dohody skončí dvanáct měsíců ode dne přijetí oznámení druhou smluvní stranou, pokud oznámení nebude po vzájemné dohodě odvoláno před uplynutím této lhůty. Jestliže přijetí oznámení nebude potvrzeno smluvní stranou, již bylo určeno, bude se mít za to, že bylo přijato čtrnáct dnů poté, co bylo přijato Organizací pro mezinárodní civilní letectví.

Článek XV

Tato Dohoda bude schválena podle platných právních předpisů obou smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny listin o schválení, které budou vyměněny v Lucembursku.

Smluvní strany se dohodly, že budou předběžně provádět ustanovení této Dohody ode dne jejího podpisu.

Na důkaz toho podepsaní zmocněnci, řádně k tomu pověřeni, podepsali tuto Dohodu.

Dáno v Praze dne 6. prosince 1968, ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Lucemburského velkovévodství:

Pierre Hamer v. r.

PŘÍLOHA

1. Určený letecký podnik bude mít na území druhé smluvní strany právo přeletu a neobchodního přistání; bude mít rovněž oprávnění používat letiště a doplňující zařízení určená pro mezinárodní provoz.

2. Určený letecký podnik bude mít dále právo nakládat a vykládat při mezinárodním provozu cestujících, poštovní zásilky a zboží v bodech určených v seznamu linek, a to podle podmínek této Dohody.

3. Mezilehlé body a body dále budou dodatečně určeny společnou dohodou mezi leteckými úřady smluvních stran.

Oddíl I

Letecká služba, která může být provozována určeným leteckým podnikem Lucemburského velkovévodství:

Lucemburk — mezilehlé body — body v Československu — body dále v obou směrech.

Oddíl II

Letecká služba, která může být provozována určeným leteckým podnikem Československé socialistické republiky:

Body v Československu — mezilehlé body — Lucemburk — body dále v obou směrech.